

רצון פרשת השילוח

רבנו חיי חיי שרה

רבנו בחיי על הפסוק אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני וגו' כתב וז"ל, ועל כן הוקבע בישראל מנהג לקרוא פרשה זו לחתן ביום חתונתו להזכיר העם שיזהר בנשואיו, ושלא יקח אשה לשם יופי, שהרי הכתוב אומר שקר החן והבל היופי, ולא לשם ממון, כי הממון עשה יעשה לו כנפים כנשר יעוף השמים, ולא לשם שררת הקרובים ובני משפחות שיהיה נעזר בהם ויוכל להשתרר (שטעל"ע בלע"ז), לפי שהוא נכשל ונענש בכל אחת ואחת משלש כוונות אלו, אבל יצטרך שתהיה כוונתו לשם שמים ושידבק במשפחה הגונה, לפי שהבנים נמשכים במדותיהם בטבע אחר משפחת האם, כי כן טבע ביין להיות טעמו נמשך אחר הכלי אשר עמד בתוכו, עכ"ל.

כ"ג אלול תרמ"ג

קונטרס השידוכים

פרשת חיי שרה

רבות בשנים רגיל היה רבינו בלילי שבת קודש פרשת חיי שרה לשאת דברי הדרכה לבחורים לקראת הגיעם לפרק 'האיש מקדש', כשהוא מייסד את דבריו סביב פרשה זו העוסקת ב'שידוך' של יצחק ורבקה.

כ"ג אלול תרמ"ג (4e)

ועל דרך זה היה מעשה עם החפץ חיים בעצמו, שאביו נפטר ואמו נשאה בשנית ליהודי שהיתה לו בת מבוגרת, והלה דרש ממנה שהוא רוצה את בנה ישראל מאיר לחתן עבור בתו, אף שהיתה מבוגרת ממנו בכמה שנים, והח"ח רצה לעשות השידוך לבקשת אמו, באומרה שבעלה דורש ממנה זאת בכל תוקף, אך אחיו לא הסכים בשום אופן לשידוך זה, ורצה שישתדך עם בת עשירים ומיוחסים ע"מ שלא יפול על צוארו עול הפרנסה, ועכ"ז הח"ח עמד איתן בדעתו לעשות את השידוך משום שראה שאם לא ישתדך עם בת בעלה יכול לצאת מזה בזיון עבור אמו, ואכן עשה את השידוך, ולאחר שנים רבות אמר החפץ חיים שנוכח לראות שיש מחבריו שעשו שידוכים עם בנות עשירים ואפ"ה עזבו את לימוד התורה, ודוקא הוא שעשה שידוך עם בת שלא הביאה עמה הון ועושר, נשאר להגות בתורה כל ימי חייו, מחמת אישיותה של אשתו.